

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS SPECIALIŲJŲ ŽEMĖS NAUDOJIMO SĄLYGŲ
ĮSTATYMO NR. XIII-2166 60 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIP-5324**

2020 m.

d. Nr.

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2020 m. gruodžio 1 d. sprendimo Nr. SV-S-5 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 2 punktą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a :

Iš esmės pritari Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo Nr. XIII-2166 60 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIIP-5324 (toliau – Įstatymo projektas) ir pasiūlyti Lietuvos Respublikos Seimui jį tobulinti atsižvelgiant į šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Įstatymo projekto 1 straipsniu siūloma papildyti Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymą (toliau – keičiamas įstatymas) 60 straipsnio 7 dalies 1 punkto nuostatomis, kuriomis vadovaujantis uždraudžiama nacionalinio reikšmingumo lygmens kultūros paveldo objektų, paskelbtų kultūros paminklais, teritorijose statyti naujus statinius, nesusijusius su kultūros paveldo objektų eksponavimu ar tvarkymu, siekiant išsaugoti šių objektų aplinkos autentiškumą. Šie nauji apribojimai, susiję su statybos darbais nacionalinio reikšmingumo lygmens kultūros paveldo objektų, paskelbtų kultūros paminklais, teritorijose, turėtų būti nustatomi atsižvelgiant į esamą kultūros paminklų aplinkos autentiškumo būklę, t. y. kultūros paminklų teritorijų užstatymą kitais, Kultūros vertybių registre neregistruotais statiniais. Statyti naujus statinius, nesusijusius su kultūros paveldo objektų eksponavimu, tvarkymu ar atkūrimu, turėtų būti draudžiama tik tų kultūros paminklų teritorijose, kuriose nėra pastatų arba yra tik Kultūros vertybių registre registruoti pastatai ir jiems eksploatuoti reikalingi pagalbiniai ūkio paskirties pastatai, t. y. statyti naujus statinius, nesusijusius su kultūros paveldo objektų eksponavimu, tvarkymu ar atkūrimu, turėtų būti draudžiama kultūros paminklų teritorijose, kuriose yra išsaugotas jų aplinkos autentiškumas.

2. Lietuvos Respublikos nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymo 2 straipsnio 31 dalyje nurodyta, kad saugomas objektas – kultūros paveldo objektas, šio įstatymo nustatyta tvarka paskelbtas saugomu objektu ar kultūros paminklu. Specialiosios žemės naudojimo sąlygos taikomos saugomų objektų teritorijose ir apsaugos zonose, priklausomai nuo jų apsaugos tikslų, yra nustatytos keičiamo įstatymo 60 straipsnio 2–5 dalyse. Todėl, siekiant keičiamo įstatymo 60 straipsnio nuostatų struktūros sistemiškumo, nuoseklumo ir aiškumo, nauji apribojimai, susiję su statinių statyba kultūros paminklų teritorijose, turėtų būti išdėstyti keičiamo įstatymo 60 straipsnio

2, 3 ir 5 dalyse, šias dalis papildant punktais, kuriuose būtų nustatyta, kad nacionalinės reikšmės kultūros paveldo objektų, paskelbtų kultūros paminklais, teritorijose, kuriose nėra pastatų arba yra tik Kultūros vertybių registre registruoti pastatai ir jiems eksploatuoti reikalingi pagalbiniai ūkio paskirties pastatai, draudžiama statyti naujus statinius, nesusijusius su kultūros paveldo objektų eksponavimu, tvarkymu ar atkūrimu ir kultūros paveldo objektų bei jiems eksploatuoti reikalingų pagalbinio ūkio paskirties pastatų naudojimu.

3. Įstatymo projekto 1 straipsniu siūlomo papildyti keičiamo įstatymo 60 straipsnio 7 dalies 2 punkto, kuriame nurodyta, kad draudžiama keisti kultūros paminklų teritorijų ribas, išskyrus tyrimų metu naujai nustatytus kultūros paveldo objekto istorinę raidą patvirtinančius faktus, siūlytina atsisakyti, nes šio punkto nuostatos nustato ne specialiąsias žemės naudojimo sąlygas kultūros paminklų teritorijose, bet reglamentuoja kultūros paveldo objektų apskaitos procesą. Šis procesas jau yra reglamentuotas Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymo 11 straipsnio 2 dalyje, nustatančioje, kad kultūros paveldo objektų teritorijų ribos yra apibrėžiamos remiantis istorinių ir kitų tyrimų duomenimis.

4. Įstatymo projekto 1 straipsniu bus nustatytas naujas ūkio subjektų veiklos teisinis reguliavimas, todėl Įstatymo projekto 2 straipsnyje numatytas įstatymo įsigaliojimo terminas turėtų būti tikslinamas vadovaujantis Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 20 straipsnio 4 dalies nuostatomis. Įstatymo projekto 2 straipsnis taip pat turėtų būti papildytas nuostatomis, reglamentuojančiomis įstatymo taikymą, pagal kurias iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos pradėti rengti teritorijų planavimo dokumentai, žemės valdos projektai ir statinių projektai galėtų būti baigiami rengti pagal iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos galiojusį teisinį reguliavimą.

Ministras Pirmininkas

Kultūros ministras